

šweczišche Sskutki, hač wšchitkich Mi-
chow Sskutki Kłoschtyrach bydž moža.
Pšchetož to Džeczatko IŃsus neje do
Kłoschtyra bježato, ale Domach woštao,
je temu JoŃephej a šwojej Maczeri štu-
žito; nam kjenemu Herempelej, so šu
to wšchitko lute krašne wošebne a šwja-
Sskutki byte, kotrež je našch lubi Knes
KryŃtus šam činiš.

To je tak to Wobšanšnenje teho džen-
šnišcheho Szenia: KryŃtus je jedyn

Knes nawšchitkim, a je šo tolla nam
šHerempelej ponižował, je Manej a Ma-
čzeri poškuschny byt, so bychmy tejšch
wuknyli wopokašać tak derje tu po-
škuschnosž pšchecziwo Bohu, jako tejšch
pšchecziwo Manej a Maczeri, a wšchit-
kim Wošchosžjam, da možemy šo kwar-
licž, so šmy na wobimaj Bokomaj pra-
we činili, a budžemy ša to Šbožje a
žonowanje mjecz. To šposchčž nam
našch luby Knes KryŃtus, šamen.

Na druhu Nedželu po KryŃtušowem Šewenju.

O Wotze twoja Mada
Šchje wjezy wobštara,
Tejšch twoja dobra Kada
Tu wodži Čłoweka.
Šchtož ša nas dobre widžišch,
To šlubosžju nam dašch,
A štemu, kotrež hidžišch,
šnam šwjeru wobarašch. šamen!

Sa džakuju šo tebi, Kneže šchehomozny Božo, ty Wotze našcheho Knesa a Wumož-
nika IŃsom KryŃta, so šy ton šwjaty mandželski Šchtant šebi šČešči a nam
Čłowekam šlepšchemu wustajit. Ja džakuju šo tebi Kneže IŃsom KryŃščeže,
so šy šam tajki šwaš tak wokoło češčit, a twoj šwjaty wustajeny Sskutk teho
Mandželstwa wobtwerdžit. Haj, Kneže IŃsušo, ty ladašch niž jeno tak šubosnje
na ton mandželški Šchtant, so šy tejšch šam wot jenej Mandželškej šlubenej
Knežny šo narodžič čyžyt; Ale šy tejšch šČešči tajkeho šwjateho Mandželškeho Šchtanta ton
prieni Džiw wopokašat. Haj, Kneže, twoj prieni Džiw bješke ton, so by kudnych Mandžel-
škich wobohacžit, kude Džeczi derje wobštaraš, kudym Mandželškim pomhaš, a jim žonowa-
nje a žiwnosž wobradžit. My prošemy tebe, ty Pšchecželo tych Čłowekow, ladaž kojždy
Čjaš šwutrobnej Madu na tajke twoje Wustajenje, a bydž nam kudym Džeczom nadny, so
bychmy tebe šašo we tym wot tebe wustajenym čeknym Šchtanteži, do šotrehož šy nas posta-
žit, šašo češčžit, a po twojej Wobli we nim jene šwjate žiwenje wedli. Šwarnuj nas, o ty
šwjaty Kneže, pšched šanibu a wšchitkej Necžistosžju, a daž, so bychmy kojždy Čjaš we
Šštowach a w Sskutkach jene pošiwne a čyšte žiwenje wedli, we Mandželštwi šo bešobu
šubowali a češčili, a twoje Meno šwalili. Šo tajku Madu čžemy Boha prošycž, we je-
nym nuternym Wotze našchu, a rjanym Krylišču.

Szenie